

In het theater Deel 3: Rick Paul van Mulligen

'Ik voel het in mijn lijf, die narigheid'

Rick Paul van Mulligen speelt in *Demonen* van Toneelgroep Oostpool een man wiens leven is vastgeroest. 'Hij heeft een leven dat hij gewoon even niet wil.'

Rajko Disseldorp
AMSTERDAM

In *Demonen*, de klassieker van de Zweedse toneelschrijver Lars Norén, geregisseerd door Marcus Azzini, fungeert de huiskamer als een plaats delict van een emotioneel slagveld. "Dat werkt wel fijn. Gewoon vier mensen in een ruimte die lekker los kunnen gaan tegen elkaar," zegt acteur Rick Paul van Mulligen (35). Hij speelt samen met Mariana Aparicio Torres het stel dat wordt uitgenodigd bij de burens, Kirsten Mulder en Daan Schuurmans.

Van Mulligen speelt Tomas, een man 'die is vastgeroest in het leven'. "Hij heeft een vrouw en kinderen en kropt alles op. Op de bewuste avond, het etentje samen met zijn vrouw en de burens, komt alles eruit wanneer hij ietsje later binnenkomt. Maar dat het op die bewuste avond er allemaal uitkomt, dat maakt de situatie zo vreemd."

Het spelen van die woede is volgens Van Mulligen niet lastig. "Tijdens het

repeteren ben ik zo gewend geraakt aan mijn tegenspeelster. Ik hoef haar vanuit mijn personage maar te zien en ik weet waaraan ik me kan ergeren, dat die woede vanzelf opkomt."

Tijdens de eerste try-outs kwamen er mensen na afloop van de voorstelling naar de acteur toe, om te zeggen dat ze die Tomas een behoorlijk nare man vinden. "Maar ik snap hem ook. Simpelweg omdat hij een leven heeft dat hij niet wil. En daardoor maakt hij zijn vrouw helemaal kapot en is het een heel nare relatie. Ik voel het gewoon in mijn lijf, die narigheid."

Alles in de voorstelling ligt vast: de tekst, het ritme en alle cues. Toch lukt het Van Mulligen die opgekropte woede te spelen, binnen de vastgestelde kaders.

"Het is belangrijk om die woede te spelen met de juiste energie. Niet eronder, want het gevaar is dat het dan een beetje niks wordt, als je gaat spelen met een onderenergie. Vaak komt die woede vanzelf, dan meen je het ook. Als ik woedend speel, denk ik niet aan mijn eigen leven of de dingen

die ik heb meegemaakt. Daar heb ik ook geen tijd voor. Ik dacht trouwens wel laatst, toen ik zo woedend speelde: ja, zo ben ik ook als ik woedend ben. Dat vond ik wel grappig."

Vorbereiding

Begin augustus begonnen de acteurs met het repeteren van de voorstelling. "Twee maanden repeteren is wel normaal. Dat het relatief snel is, vind ik ook wel fijn. Het is dan op een gegeven moment gewoon af, dan kun je écht gaan spelen."

Het stuk is volgens Van Mulligen echt een tekststuk. "Het zijn behoorlijke lappen tekst die we moeten ophouden, maar voor mij werkt het wel om snel de vloer op te gaan. Het gewoon met horten en stoten doen. Wanneer je alleen een tekst leest, blijft het plastisch. Op de vloer is het toch anders, dan gaat het echt in je lijf zitten."

Vanavond is de première van *Demonen*, in de Stadsschouwburg in Arnhem. "Zo'n première voelt voor mij toch anders dan de reguliere avonden. Er heerst toch altijd de spanning van: nu moet het af zijn. Ik vind het dus extra spannend. En dat vind ik stiekem eigenlijk best wel stom van mezelf."

Dit is de derde aflevering van een vijfdelige interviewserie met theatermakers uit verschillende disciplines. *Demonen* wordt 17 en 18 oktober om 20.30 uur opgevoerd in de Stadsschouwburg en 30 november in de Meervaart.

→ Rick Paul van Mulligen (staand) en Daan Schuurmans in *Demonen*. FOTO SANNE PEPPER

Demonen

Acteur Daan Schuurmans (44) maakt zijn debuut bij Toneelgroep Oostpool. In 2012 stond hij voor het laatst op de planken in *King Lear* van Het Toneel Speelt. In *Demonen* speelt hij Frank, samen met zijn vrouw Katarina, geen rol van Kirsten Mulder (43). Schuurmans en Mulder speelden veertien jaar geleden ook al met elkaar. Van 1999 tot 2002 waren zij broer en zus in de dramaserie *Westenwind*.

Demonen gaat over de poging een leven lang samen te blijven. Het verhaal begint wanneer Frank thuis komt met de urn van zijn moeder. Zijn vrouw heeft zin in een gezellige avond en besluit de burens uit te nodigen voor een borrel. Jenna en Tomas zijn blij hun drukke gezinsleven voor een avond te kunnen ontvluchten. Hoe later het wordt, hoe vlieger de conversatie. Totdat alles over de rand loopt, van de whisky tot de as van Franks moeder. De Zweedse toneelschrijver Lars Norén (72) schreef het huwelijksdrama in 1982. Zijn realistische werk heeft hoofdzakelijk twee onderwerpen: familiedrama's in een hotel en relatiedrama's in een gezin van vier personen.

Volgens Van Mulligen wilde regisseur Marcus Azzini het al een lange tijd: dat fascinerende verhaal van Norén bewerken tot een voorstelling.